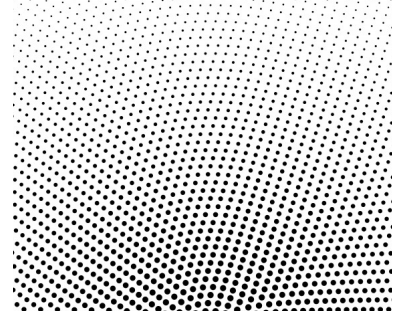

LA IMATGE

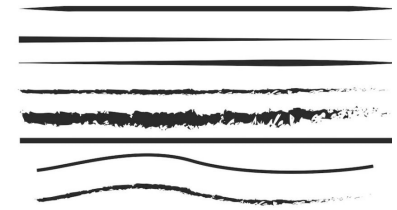
ELEMENTS CONFIGURATIUS DE LA IMATGE

· El punt: es defineix com el lloc geomètric on es tallen dos rectes i com l'origen d'una línia, per tant, en aquest sentit, el punt és un ens abstracte. Pel que fa al seu aspecte gràfic, es tracta de l'element icònic més simple, i les propietats que el defineixen són la dimensió, la forma i el color. Com que les possibilitats de variació d'aquestes propietats són innumerables, el punt, per si mateixa, pot complir perfectament qualsevol funció plàstica i constituir-se com un element compositiu.

Punt.

· La línia: es defineix com la intersecció de dos plànols i la marca que deixaria un punt en desplaçar-se per una superfície. Per tant, en aquest sentit, la línia té la capacitat de delimitar espais i crear vectors de direcció. Igual que el punt, les propietats que la defineixen permeten variacions innumerables.

Línia.

· El pla: es la superfície generada pel moviment d'una línia, per tant, com a element icònic, té naturalesa espacial i porta implícit l'atribut de bidimensionalitat. Pel que fa a la composició, el pla, variant les seues propietats, dona lloc a una gran varietat d'efectes, sent la il·lusió de profunditat el més significatiu. Tanmateix, d'una forma plana es pot generar volum, quan s'uneixen diversos plans.

Pla.

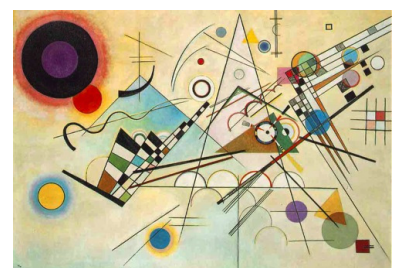
· Textura: és l'aparença externa d'una superfície. Les textures poden classificar-se segons el seu origen en naturals o artificials. També, segons la seua configuració, poden ser tàctils o visuals.

Textura.

· La composició: des del punt de vista del llenguatge visual, s'entén com l'organització dels elements que generen la imatge per obtenir un missatge dotat d'unitat i ordre.

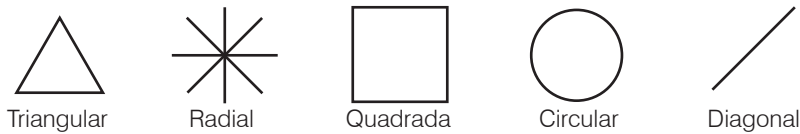
Com diu el catedràtic Justo Vilafañe «la composició és el procediment que fa possible que una sèrie d'elements inerts prenguen activitat i dinamisme en relacionar-se uns amb altres» Així doncs, en tota composició, bé siga bidimensional

Composició obra de Kandinsky.

o tridimensional, fixa o en moviment, s'estableixen relacions entre les formes pel que fa a la dimensió, el color, la situació i el moviment, sempre buscant la totalitat.

Existeixen tants tipus de composicions com creadors d'aquestes, tanmateix, alguns tipus de composicions s'han repetit de manera més recurrent al llarg de la història. Són les que s'identifiquen amb les formes geomètriques, per ser elements organitzats que faciliten la lectura.

· El color: és una sensació que resulta de la impressió de la llum emesa per una font que el cervell codifica. Així doncs, el color és una qualitat de la llum que, a través d'un procés de reflexió i absorció sobre les superfícies, desencadena un moment percebut que requereix quatre elements: la llum, la superfície, el sentit de la vista i el cervell. En resum, la percepció del color s'esdevé gràcies a dos factors: la llum (fenomen físic) i el sentit de la vista (fenomen visual).

El color.

D'una banda, el color com a fenomen físic es fonamenta en la diversitat d'ones que la llum conté, és a dir, en l'espectre electromagnètic. Cada una d'aquestes ones té una determinada longitud, sent perceptibles pels humans les que corresponen a l'espectre visible, mentre que altres, com les infraroges o les ultraviolades, resulten imperceptibles. Així doncs, els rajos de llum blanca es descomponen, i són aquestes longituds d'ona, fruit de la descomposició, les que s'identifiquen amb els colors. Per tant, el color no és una qualitat de la superfície, sinó de la llum que en ella es reflecteix o absorbeix.

D'altra banda, el color com a fenomen visual es fonamenta en la interpretació d'aquestes longituds d'ona. El procés s'anomena fotorecepció, és a dir, l'acte mitjançant el qual el cervell elabora informació visual després que el sentit de la vista reba la llum i la tracte en una sèrie d'estadis consecutius.

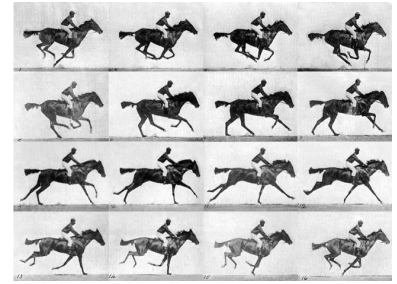
L'ANÀLISI COMPOSITIVA

· El dinamisme: tot i que majorment és tractat com un terme metafòric, es pot definir com una energia activa que produeix canvis i pot desencadenar el moviment. Els elements que confereixen dinamisme a la forma són:

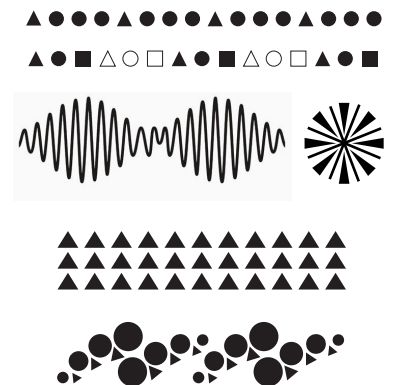
- Moviment: el moviment està generat per la direcció que marquen els elements estructurals de la imatge i la seua relació amb el context (imatges fixes o seqüenciades).
- Tensió visual: pot ser compositiva quan es desprén de la relació entre elements, o perceptiva quan és l'observador qui la percep. Però també pot ser dirigida, quan la percepció del moviment s'assigna a l'organització dels elements. A més, també parla d'una tensió en la deformació, i és que, quan una forma s'altera, augmenta la tensió del camp visual.
- El ritme: disposició ordenada i regular de formes visuals. El ritme és capaç de provocar la sensació de moviment per la percepció d'interval·ls. Existeixen diferents tipus de ritmes, per exemple: els creixents o decreixents, segons els elements s'engrandeixen o es redueixen; o circulars, quan els elements es disposen radialment; també es parla de ritmes dinàmics quan s'alternen diferents models de formes, fet que suggereix mobilitat, o estàtics, quan es repeteixen les unitats a interval·ls constants.

· L'estatisme: es tracta de la disposició en repòs dels elements, no produeix canvis ni pot desencadenar moviment. Els elements que confereixen estatisme a la forma són:

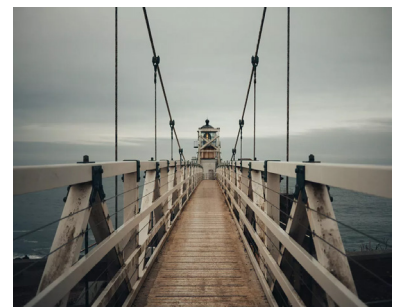
- L'equilibri: és la correcta disposició dels pesos visuals i les línies de força en una composició. L'equilibri pot ser estàtic, que s'aconsegueix modulant l'espai en unitats regulars, o dinàmic, que s'aconsegueix jerarquitant la diversitat d'elements a l'espai.
- La simetria: geomètricament, és la correspondència de les figures costat a costat en referència a un punt (simetria central) o una línia (simetria axial).

Imatge seqüenciada.

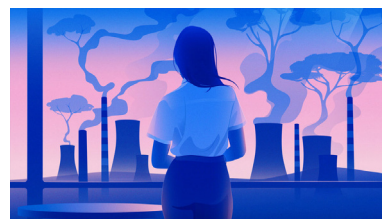
Ritmes.

Simetria.

LLEIS COMPOSITIVES

· Llei de la balança: consisteix a col·locar dues formes o grups de formes semblants en grandària, color, textura o significat a la mateixa distància del centre de la composició on se situa l'objecte o personatge principal; És a dir, del centre d'atenció principal de l'obra.

Llei de la balança.

· Llei de la compensació de masses: es fonamenta en l'equilibri dels pesos visuals. El color, la grandària i la posició de les formes són factors que possibiliten la creació d'un equilibri asimètric. Existeix equilibri quan un pes és igual a un altre i el contraresta, quan diferents pesos es compensen o quan existeix harmonia entre els diferents objectes; pot ser per posició, grandària, material o textura i color.

Llei de la compensació de masses.

NIVELLS D'ICONICITAT

La imatge és la representació visual d'una realitat física o imaginària, formada per diversos elements i obtinguda amb diferents tècniques. Una imatge pot tenir diferents graus d'iconicitat, ja que una imatge mai és la realitat, sinó una representació. Així doncs, una imatge pot ser:

	GRAU DE SEMBLANÇA ENTRE LA IMATGE I ALLÒ QUE REPRESENTA	NIVELL DE CODIFICACIÓ	EXEMPLE
REALISTA	Molt alt.	Baix.	Fotografia.
SIMBÒLICA	Menor.	Major.	Dibuix realista.
ABSTRACTA	Baix.	Alt.	Pictograma.